

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

FACTORS AFFECTING THE READINESS OF ELECTRICAL AND ELECTRONIC INDUSTRIAL TO ASEAN ECONOMIC COMMUNITY (AEC)

พิเศษจุฬ ใไทยนิยม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมระหว่าง การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพมี วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความพร้อมของ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) 2) เปรียบเทียบระดับความ พร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จำแนกตาม สถานภาพกิจการ 3) ศึกษาปัจจัยภายในและภายนอก กิจการที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมของ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) 4) ศึกษาปัจจัยภายในและ ภายนอกกิจการที่ส่งผลต่อระดับความพร้อมของ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) 5) ศึกษาปัญหาอุปสรรคและ แนวทางในการส่งเสริมความพร้อมของอุตสาหกรรม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ จำนวนทั้งสิ้น 1,920 ราย (สถาบันไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์, 2558) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยจำนวน 330 รายเก็บ ข้อมูลจากแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เชิงคุณภาพ คือผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 6 ท่าน และกลุ่มผู้บริหารใน กระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 4 ท่าน เก็บข้อมูลจาก แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพร้อมของ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อยู่ระดับปาน กลางมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือด้านการสร้างความเข้มแข็ง

ด้าน Supply Chain Management 2) สถานภาพกิจการที่แตกต่างกันมีระดับความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.053) ปัจจัยภายในด้านบุคลากรและด้านผลผลิต มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) มี 3 ปัจจัย คือด้านบุคลากร ด้านผลผลิต และด้านงบประมาณที่ส่งผลต่อความพร้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 5) ปัญหาอุปสรรค พบว่า มีปัญหาใน 3 ด้านคือ ด้านบุคลากร ด้านผลผลิต ด้านงบประมาณ แนวทางการส่งเสริม คือให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างจริงจัง

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อม, การนำนโยบายไปปฏิบัติ, อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ABSTRACT

This study were mixed both with qualitative and quantitative research that aim to study 1) To study the readiness levels of electrical industry and electronic to ASEAN Economic Community (AEC) 2) compare the readiness levels of electrical industry and electronic to ASEAN Economic Community (AEC) that classify with enterprise status. 3) To study both with internal and external factors that related with the readiness levels of electrical industry and electronic to ASEAN Economic Community (AEC). 4) To study both with internal and external factors that affected to the readiness levels of electrical industry and electronic to ASEAN

Economic Community. And 5) To study the obstacles and the way to support readiness of electrical industry and electronic.

The population in this research is entrepreneurs in the electronics and electrical industry there are 1,920 people (Electrical and Electronics Institute, 2015). The sampling in this research is entrepreneurs of the electronics and electrical industry in Thailand there are 330 peoples. Data collective with questionnaire, The sampling for qualitative is entrepreneurs of the electronics and electrical industry entrepreneurs of the electronics and electrical industry there are 6 peoples, Executive of the Ministry of Industry there are 4 peoples that data collective from in-depth interview.

The research result showed that 1) the readiness level of electronics and electrical industry are intermediate. The most powerful factors is Supply Chain Management. 2) The enterprise status has the different readiness levels with statistical significance at 0.05. 3) The internal factor about personal and product were related with readiness level with statistical significance at 0.05. 4) There are 3 factors which are Personal, Product and Financial that affected to the readiness with statistical significance at 0.05. The obstacle showed that there are 3 problems which have Personal, Product and Financial. The way to support is government should help and support.

Keywords: Factors Affecting The Success, Policy Implementation, Asean Economic Community (AEC), Electrical and Electronic Industrial

บทนำ

ภาคอุตสาหกรรมนับว่าเป็นภาคที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งในปี 2552 พบว่า สัดส่วนมูลค่าผลผลิตอุตสาหกรรมต่อ GDP อยู่ที่ประมาณร้อยละ 39 หรือคิดเป็นจำนวนเงินประมาณ 3.09 ล้านล้านบาท อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงมูลค่าผลผลิตอุตสาหกรรมต่อ GDP ที่เพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่มาจากการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกของผู้ประกอบการขนาดใหญ่ โดยสินค้าที่เป็นสินค้าหลักในการส่งออกนั้นกระจุกตัวอยู่เพียงไม่กี่รายการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีระดับกลางและสูง พึ่งพาการนำเข้าชิ้นส่วน เครื่องจักร เทคโนโลยี และทุนจากต่างประเทศ ในสัดส่วนที่สูง ประกอบกับกระแสการเปลี่ยนแปลงภายใต้โลกาภิวัตน์มีความรวดเร็ว และซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง และอุปสรรคต่างๆ จึงมีความจำเป็นอย่างมากในการกำหนดทิศทางการพัฒนา ระบบสนับสนุน รวมถึงนโยบายต่างๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมไปถึงคุณภาพของประชากร ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2554, บทนำ)

ภายใต้สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ที่การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจจะมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรม ที่ผ่านมา การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

เกิดขึ้นแล้วในความเป็นจริงก่อนที่จะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) อย่างเป็นทางการในปี 2558 แต่ภาครัฐยังปรับตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนช้ากว่าภาคเอกชน ภาคเอกชนจึงยังพบอุปสรรคที่เกิดจากการที่กฎระเบียบข้อบังคับและโครงสร้างพื้นฐานในบางด้านยังไม่สามารถพัฒนาตามได้ทัน ทำให้ภาคเอกชนของไทยเสียโอกาสในการแข่งขัน

เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ซึ่งจุดมุ่งหมายหลักของ AEC คือการนำอาเซียนไปสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Production Base) ซึ่งหมายถึงการทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีใน 5 สาขาประกอบด้วยสินค้าบริการการลงทุนแรงงานฝีมือ และเงินทุนซึ่งแน่นอนว่าการเปิดเสรีดังกล่าวย่อมมีทั้งผู้ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ไม่น้อยแตกต่างกันตามศักยภาพของผู้ประกอบการในแต่ละประเทศ

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 ด้านได้แก่การเป็นผู้นำด้านการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียน / การดึงดูดนักลงทุนในอาเซียนและนักลงทุนจากนอกอาเซียนมาลงทุนในไทย / ขยายฐานการผลิตและการค้าในลักษณะเป็นพันธมิตร (Strategic Alliance) ร่วมกับประเทศในอาเซียน / การตั้งโรงงานประกอบในอาเซียนเพื่อลดต้นทุนแรงงานและวัตถุดิบ

ถ้าพิจารณาผลดีที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับธุรกิจจากการที่ไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพบว่า

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ตอบว่าส่งผลดีค่อนข้างมาก เนื่องจากราคาวัตถุดิบราคาถูกลงและจะสามารถส่งออกได้มากขึ้น ส่วนผลเสียที่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมคาดว่าจะเกิดขึ้นกับธุรกิจพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลเสียต่อธุรกิจค่อนข้างน้อยแต่อาจจะเกิดปัญหาธุรกิจต่างชาติจะเข้ามาแย่งตลาดในประเทศในบางธุรกิจ (ศิริจุจ จุลกะรัตน์, 2553, หน้า 1)

จากความเป็นมาและความสำคัญของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่ รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อการแข่งขันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัยถึงระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบัน ปัจจัยสถานการณ์ผู้ประกอบการ และปัจจัยภายใน-ภายนอก ที่ส่งผลกระทบต่อความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในมุมมองของด้านผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
2. เปรียบเทียบระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จำแนกตามสถานภาพกิจการ
3. ศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกกิจการที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

4. ศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกกิจการที่ส่งผลกระทบต่อระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

5. ศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการส่งเสริมความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบของการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามก่อนแล้วจึงเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยสถานการณ์ของกิจการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ด้านสัญชาติผู้ประกอบการ ระยะเวลาดำเนินการ จำนวนพนักงาน และประเภทกิจการปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกิจการ ได้แก่ ด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การบริหารจัดการ นโยบายองค์กร ผลผลิต สังคมวัฒนธรรม เศรษฐกิจ สภาพการเมือง เทคโนโลยี สภาพการแข่งขัน และคู่ค้า

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้แก่ ด้านการเสริมสร้างศักยภาพด้านการผลิต การสร้างความเข้มแข็งด้าน Supply Chain Management และการแสวงหาตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ (สถาบันวิสาหกิจขนาด

กลางและขนาดย่อมอุตสาหกรรมการผลิต, 2554, หน้า 17)

ขอบเขตด้านพื้นที่ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ที่อยู่ทุกภูมิภาคในประเทศไทย

ขอบเขตด้านระยะเวลาดำเนินการผู้วิจัยใช้ระยะเวลาดำเนินการศึกษาวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล 1 ปี ตั้งแต่ เดือน ตุลาคม 2557 ถึง พฤศจิกายน 2558

2. ประชากร (Population) ได้แก่ ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในประเทศไทย จำนวน 1,920 ราย (สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์, 2558, ออนไลน์)

3. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) การวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ (1) กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณได้แก่ ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในประเทศไทย จำนวน 330 ราย ได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) (ธานินทร์, 2552, หน้า 47) ณ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และให้ค่าความคาดเคลื่อนไม่เกิน 5% (2) กลุ่มที่ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 6 ท่านและเจ้าหน้าที่กระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 4 ท่าน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ หากคุณภาพแบบสอบถาม ได้ค่า IOC = 0.96 และความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.916

2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Form) สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบ

สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) อย่างไม่เป็นทางการ (Informal Interview)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มี 330 ชุด โดยที่ประเด็นข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพกิจการที่ส่งผลต่อความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ Check-List จำนวน 4 ข้อตอนที่ 2 ข้อมูลระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ Rating Scale จำนวน 10 ข้อตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในและภายนอกกิจการที่ส่งผลต่อความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ Rating Scale จำนวน 21 ข้อ ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Form) ใช้สัมภาษณ์ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 6 ท่าน และกลุ่มผู้บริหารในกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 4 ท่าน ซึ่งมีประเด็นสัมภาษณ์ 2 ข้อ ดังนี้ข้อที่ 1 สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในและภายนอกของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งผลต่อความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ข้อที่ 2 สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน สนับสนุนและส่งเสริมความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของภาครัฐ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่การหาค่าความถี่ (Frequency: f) ค่าร้อยละ

(Percent : %) ค่าเฉลี่ย (Mean : X) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่การทดสอบ ค่าเอฟ (F-Test) ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) วิเคราะห์หาความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม และใช้ Scheffe Analysis วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post hoc) การหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ความถดถอดเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

จากผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าผู้ประกอบการที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก ร้อยละ 61.21 เป็นผู้ประกอบการที่มีสัญชาติไทยมากกว่า 50% คิดเป็นร้อยละ 80.61 เป็นกิจการที่มีระยะเวลาดำเนินการมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 78.48 เป็นกิจการที่มีจำนวนพนักงานทั้งหมดในกิจการมากกว่า 100 คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 และเป็นกิจการประเภทอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 45.45

2. ระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 รายด้านพบว่า ด้านการสร้างความเข้มแข็งด้าน Supply Chain Management มีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมปานกลางโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ในด้านการเสริมสร้างศักยภาพด้าน

การผลิต มีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมปานกลางโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ในด้านการแสวงหาตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ มีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมปานกลางโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.30

3. เปรียบเทียบระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จำแนกตาม สถานภาพกิจการ สัญชาติผู้ประกอบการ ระยะเวลาดำเนินการ ด้านจำนวนพนักงานทั้งหมดในกิจการและประเภทกิจการพบว่า ผู้ประกอบการที่มีสัญชาติแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 67.848$, $Sig = 0.000$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ปัจจัยภายในและภายนอกกิจการที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จากค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Pearson Coefficient) พบว่าปัจจัยภายในกิจการ ด้านบุคลากรและด้านผลผลิตมีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.212 และ 0.153 สำหรับปัจจัยภายนอกกิจการพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง

5. ปัจจัยภายในและภายนอกกิจการที่ส่งผลต่อระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

พบว่าตัวแปรด้านบุคลากร ตัวแปรด้านผลผลิต และตัวแปรด้านงบประมาณส่งผลต่อความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการส่งเสริมความพร้อม

ปัญหาอุปสรรค

ด้านบุคลากร พบปัญหาในกิจการขนาดเล็กในการสรรหาคูหากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานและคุณภาพของบุคคลกรที่มีความแตกต่างกันในแต่ละสถาบันการศึกษา ในส่วนกิจการขนาดใหญ่จะมีปัญหาในลักษณะการขาดแคลนแรงงานด้านผลผลิตพบปัญหาการกีดกันทางการค้า ในการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศซึ่งต้องได้รับการรับรองมาตรฐานสากลหรือต้องมีระบบการบริการคุณภาพที่มีมาตรฐานสากล ทำให้มีต้นทุนในการดำเนินงานสูงและยังพบปัญหาการเข้ามาแย่งตลาดของสินค้าที่มาจากประเทศจีนที่มีราคาถูกด้านงบประมาณ พบปัญหาทางด้านสภาพคล่อง ในกิจการขนาดเล็กด้านซึ่งยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การเงิน และเงินทุนสำหรับการขยายธุรกิจ

แนวทางในการส่งเสริมความพร้อม

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างจริงจังมากกว่าในปัจจุบัน ทั้งในด้านการฝึกอบรมเพิ่มศักยภาพให้กับบุคลากร ด้านกฎระเบียบข้อบังคับของกฎหมาย การป้องกันการค้าของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จากประเทศจีนที่มีราคาถูกคุณภาพต่ำ การส่งเสริมกระบวนการผลิตเพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ในระดับสากล การสนับสนุน

การเชื่อมโยงกับกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นและภายในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำและการค้าประกันสินเชื่อเพื่อเสริมสภาพคล่องขอกิจการและการขยายธุรกิจ

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)” ครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการอภิปรายผลเฉพาะปัจจัยภายในและภายนอก 12 ด้าน ที่ส่งผลต่อระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และการส่งเสริมความพร้อมจากภาครัฐ โดยอภิปรายตามลำดับดังนี้

1. ปัจจัยภายในและภายนอก 12 ด้าน ที่ส่งผลต่อระดับความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ได้แก่

ด้านบุคลากร ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความพร้อมของกิจการบุคลากรเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายในของสมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับแนวคิดปัจจัยการบริหารของ กรีนวูด (Greenwood, 1977) ดินปรัชญพฤทธิ (2550) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของปภพพล เต็มธีรกิจ (2555)

ด้านงบประมาณ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีมาตรการลดค่าใช้จ่ายในองค์กร เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าวัสดุสิ้นเปลืองสำหรับเงินทุนหมุนเวียนที่เพียงพอและสภาพคล่องมีผลกระทบมากกับกิจการขนาดเล็กแต่ไม่เป็นกับหากับกิจการขนาดกลางและขนาดใหญ่ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายในของสมพร แสงชัย

(2548) และสอดคล้องกับแนวคิดปัจจัยการบริหารของ กรีนวูด (Greenwood, 1977) ดินปรัชญพฤทธิ (2550) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเกษสุณีย์ บำรุงจิตต์ วรพล พนมพรสุวรรณ และ ผ่องพรรณ จันทร์กระจ่าง (2555) ปภพพล เต็มธีรภิจ (2555)

ด้านวัสดุอุปกรณ์ ต้นทุนวัตถุดิบมีราคาถูก ช่วยให้สามารถลดราคาขายของสินค้าให้สามารถแข่งขันได้สำหรับเครื่องจักรในการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงมีส่วนในการลดค่าใช้จ่ายด้านแรงงานและยังเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้กับกระบวนการผลิตให้สูงมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายในของ สมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับแนวคิดปัจจัยการบริหารของ กรีนวูด (Greenwood, 1977) ดินปรัชญพฤทธิ (2550) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของปภพพล เต็มธีรภิจ (2555)

ด้านการบริหารจัดการ กิจกรรมส่วนใหญ่มีการกระจายอำนาจตัดสินใจให้แก่พนักงานเพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและใช้การประเมินผลจากผลงานเป็นสำคัญและยังเปิดโอกาสให้พนักงานระดับต่างๆได้แสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาระบบงานให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายในของ สมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับแนวคิดปัจจัยการบริหารของ ไชมอน (Simon, 1947) ฟาโยล (Fayol, 1964) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริรุจ จุลกะรัตน์ (2553) เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์, วรพล พนมพรสุวรรณ และ ผ่องพรรณ จันทร์กระจ่าง (2555) ปภพพล เต็มธีรภิจ (2555) ลี (Lee, 2009)

ด้านนโยบายขององค์กร กิจกรรมขนาดกลางและใหญ่ส่วนใหญ่จะมีการกำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน ส่วนกิจกรรมขนาดเล็กจะเป็นไปในลักษณะตามความต้องการของเจ้าของกิจการการซึ่ง

เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายในของสมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเกษสุณีย์ บำรุงจิตต์, วรพล พนมพรสุวรรณ และ ผ่องพรรณ จันทร์กระจ่าง (2555) ปภพพล เต็มธีรภิจ (2555) ลี (Lee, 2009)

ด้านผลผลิต ปัจจุบันผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าส่วนใหญ่ที่ใช้ตามบ้านเรือนมีการบังคับให้ต้องมี มอก. แต่ก็ยังมีผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าอีกหลายอย่างที่ยังไม่ครอบคลุม ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายในของ สมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริรุจ จุลกะรัตน์ (2553) ปภพพล เต็มธีรภิจ (2555)

ด้านสังคมและวัฒนธรรมสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าการได้รับการยอมรับในคุณภาพและตราสินค้ามีผลกับยอดขายซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายนอกของสมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกิโคย่า (Gichoya, 2005) ลี (Lee, 2009)

ด้านเศรษฐกิจการขยายตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีขนาดของตลาดและกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นด้วย ทำให้เกิดความต้องการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นตามไปด้วยทั้งการซื้อใหม่หรือเปลี่ยนของเก่าซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายนอกของสมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของปภพพล เต็มธีรภิจ (2555)

ด้านสภาพการเมือง เสถียรภาพของรัฐบาลและนโยบายภาครัฐส่งผลอย่างมากต่อสภาพเศรษฐกิจและการขยายตัวหรือหดตัวของตลาดเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และธุรกิจสนับสนุน ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายนอกของสมพร แสงชัย (2548) และ

สอดคล้องกับผลการวิจัยของปภพพล เดิมธีรกิจ (2555) โอทูล (O'Toole, 2000) กิโคย่า (Gichoya, 2005)

ด้านเทคโนโลยีเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่ออย่างมากกับผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต เช่น ทีวี ซึ่งผู้ประกอบการมีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายนอกของสมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริจุจ จุลกะรัตน์ (2553) สต้าค (Staak, 1994) กิโคย่า (Gichoya, 2005)

ด้านสภาพการแข่งขันผลิตภัณฑ์ที่มีคู่แข่งหลายรายจำเป็นต้องแข่งขันทั้งคุณภาพและราคาจึงต้องใช้ศักยภาพด้านการตลาดและการขายเป็นตัวช่วยที่สำคัญในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายในของสมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของปภพพล เดิมธีรกิจ (2555)

ด้าน คู่ค้า อุตสาหกรรมไฟฟ้า และ อิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่ที่มีระยะเวลาดำเนินการนานกว่า 10ปี มักมีคู่ค้าที่ประจำทั้งด้านซัพพลายเออร์และด้านลูกค้าหรือตัวแทนจำหน่ายซึ่งหากเกิดปัญหาในทางสภาพเศรษฐกิจก็จะทำให้ส่งผลกระทบต่อเป็นลูกโซ่ ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรปัจจัยภายในของสมพร แสงชัย (2548) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของปภพพล เดิมธีรกิจ (2555)

2. การส่งเสริมความพร้อมจากภาครัฐ

พบว่า อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือมีความพร้อมระดับต่ำ สาเหตุที่เป็นไปได้คือผู้ประกอบการมีการตื่นตัวและมีการปรับตัวให้พร้อมรับกับการแข่งขัน หรือเกิดจากผลการดำเนินนโยบาย

ส่งเสริมจากภาครัฐที่เกิดผล ซึ่งจากการศึกษาวิจัยยังคงพบความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐอยู่อีกมากโดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการขนาดเล็กที่มีศักยภาพต่ำกว่ากิจการขนาดกลางและขนาดใหญ่ การน่านโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จและทั่วถึงจึงมีความจำเป็น ซึ่งสมรรถนะของหน่วยงานผู้ปฏิบัติในด้านโครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์มีส่วนสำคัญในการน่านโยบายไปปฏิบัติ สอดคล้องกับตัวแบบทางด้านการจัดการของ วรเดช จันทรศร (2551, หน้า 134) และสอดคล้องกับแนวคิดของ แวน มีเตอร์ และ แวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975) ซาบาสเตียร์ และ แมสมาเนียน (Sabatier and Mazmanian 1980) อเล็กซานเดอร์ (Alexander, 1985) กล้า ทองขาว (2534) และ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โอทูล (O'Toole, 2000), มาคินดิ (Makinde, 2005), ลี (Lee, 2009), ลีธ (Leith,2009), เบนโก้ แมนวิลล่า (Blanco-Mancilla, 2011)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายระดับภาครัฐ

1.1 รัฐบาลต้องมีความชัดเจนในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

1.2 หน่วยงานที่มีส่วนสนับสนุนการน่านโยบายไปปฏิบัติควรมี โครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ ที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการน่านโยบายไปปฏิบัติ

1.3 ลดขั้นตอนและส่งเสริมการนำเข้าแรงงานสาขาที่คลาดแคลนจากต่างประเทศอย่างเป็นระบบ

1.4 ส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่อง

1.5 ลดหรือยกเลิกภาษีให้กับสินค้านำเข้าที่เป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิต เพื่อการแข่งขันในตลาดอาเซียน

1.6 ออกกฎระเบียบป้องกันสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานเข้ามาในประเทศ

1.7 พัฒนาระบบคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดต้นทุนด้าน Logistic

2. ข้อเสนอแนะเชิงบริหารระดับองค์กร

2.1 ด้านบุคลากร จัดให้มีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานในแต่ละหน้าที่ /ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของแรงงาน /สร้างค่านิยมในการรักองค์กรและงานที่ทำ /จัดทำ Career Path หรือเส้นทางความก้าวหน้าในการทำงานเพื่อให้บุคลากรมองเห็นเส้นทางความก้าวหน้าในงานที่ทำและเป็นภาระตุ้นให้มีการพัฒนาตัวเองและตั้งใจปฏิบัติงาน

2.2 ด้านงบประมาณ ควรจัดทำระบบควบคุมติดตามการใช้จ่ายงบประมาณประสิทธิภาพ ป้องกันการรั่วไหลของงบประมาณ และการใช้จ่ายงบประมาณที่ไม่คุ้มค่า /ควบคุมภาวะค่าภาระค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น มีการรณรงค์ให้ประหยัดพลังงานในสำนักงาน เช่น การปิดไฟ ปิดเครื่องปรับอากาศ เมื่อไม่ได้ใช้งาน /ประเมินผลตอบแทนการลงทุนทุกครั้งก่อนมีการลงทุน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด /ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อให้ได้สิทธิประโยชน์ต่างๆ หรือแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ

2.3 ด้านผลผลิตส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง /ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ควรมีคุณภาพตรงกับความต้องการของตลาดและเพียงพอ /ขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มอก. /ควบคุมกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพและมาตรฐานระบบสากล รวมถึงการขอการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่ยอมรับระดับนานาชาติ /ผลิตภัณฑ์ควรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและตัวโรงงานไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชนรอบข้าง

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีศึกษาปัจจัยอื่นๆเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยทางด้านการตลาด หรือศึกษาเจาะลึกปัจจัยทางการจัดการ หรือปัจจัยนโยบายที่มีตัวแปรที่แตกต่างนอกเหนือไปจากการวิจัยในครั้งนี้

3.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยใจที่ส่งผลต่อความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยประยุกต์ใช้เทคนิค ทางสถิติอื่นๆ เช่น เทคนิคการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง

3.3 ควรมีศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับโมเดลที่เหมาะสมในการนโยบายส่งเสริมความพร้อมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไปปฏิบัติเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

3.4 ควรมีการศึกษาสังเคราะห์ตัวแปรตามที่เหมาะสมสอดคล้องกับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่แตกต่างไปจากการวิจัยในครั้งนี้เพื่อพิสูจน์ความสำคัญของตัวเองแปร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2554). **แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555-2574**. วันที่ค้นข้อมูล 21 กันยายน 2556, เข้าถึงได้จาก http://www.oie.go.th/policy7_th.asp
- กล้า ทองขาว. (2548). **การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ : แนวคิดทฤษฎีและแนวทางการดำเนินงาน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2534). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ: กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ.วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์, วรพล พนมพรสุวรรณ, ผ่องพรรณ จันทร์กระจ่าง. (2555). **ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสู่ประชาคมอาเซียน พ.ศ.2558**. รายงานการวิจัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ตินปรัชญพฤทธิ์.(2550). **Public Administration Theory**. (มปท.) : วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS**. (พิมพ์ครั้งที่10). นนทบุรี: บริษัท เอส. อาร์. พรินติ้งแมสโปรดักส์ จำกัด.
- ปภพพลเดิมธีรกิจ. (2555). **ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์.วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตรวิทยาลับัณฑิตศึกษาด้านการจัดการมหาวิทยาลัยศรีปทุม.**
- วรงค์ จันทรร. (2531). **รัฐประศาสนศาสตร์: ขอบข่ายของทศวรรษใหม่**. กรุงเทพมหานคร มูลนิธิ 30 ปีคณะรัฐประศาสนศาสตร์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- _____. (2551). **ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- ศศิวิมลอรุณศิริ. (2553). **ทักษะการดำรงชีวิตในสังคมโลก**. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้า.
- ศิริจุลจลกะรัตน์. (2553). **การศึกษาความพร้อมของอุตสาหกรรมไทยภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)**. สรุปรการเสวนา Morning Talk . สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.)กระทรวงอุตสาหกรรม.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2533). **นโยบายสาธารณะ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์. (2558). **รายชื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ออนไลน์)**. เข้าถึงได้จาก : <http://eiu.thaieei.com/eiu/TableauPage.aspx?MenuID=35> (2558, 5 เมษายน).

- สถาบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอุตสาหกรรมการผลิต (SMI) ร่วมกับ สายงานองค์ระหว่างประเทศ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2554). **รายงานผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)(ฉบับปรับปรุงข้อมูลถึงกันยายน 2554).** โครงการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ SMEs ภาคการผลิตเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกรุงเทพฯ : สถาบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- สมพรแสงชัย. (2548). **การวางแผนเชิงกลยุทธ์ภาครัฐ**.กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Alexander, Ernest R. (1985). **From Idea to Action Note for a Contingency Theory of Policy Implementation Process.**Administration & Society.Vol 16.
- Barrett, Susan and Colin Fudge. (eds.). (1981). **Policy and Action: Essays on the Implementation of Public Policy.** New York: Methuen & Co., Ltd.
- Blanco-Mancilla, Georgina. (2011). **Implementation and governance: Current and future research on climate change policies.**Thesis (Ph.D.).The London School of Economics and Political Science (LSE).
- Gichoya, David. (2005). **Factors Affecting the Successful Implementation of ICT Projects inGovernment.**Research School of Informatics.Loughborough University. UK.
- Greenwood, William T. (1977). **Issues in business and society.**Boston: Houghton Mifflin.
- Fayol, Henri. (1964). **General and industrial management.**London : Pittman & Sons.
- Lee, Ho Joon. (2009). **A Study on the Factors Affecting Implementation of Privatization and Restructuring of the Electricity Industry Policy in Korea.** Manchester for the degree of Ph.D. in the faculty of Humanities.Manchester Business School.
- Leith, Kendra Sawyer. (2009). **Challenges for implementing industrial policy in Mexico.** Massachusetts Institute of Technology.Dept. of Urban Studies and Planning.Massachusetts Institute of Technology.
- Mahendrawathi ER, AnisahHerdiyanti and Hanim Maria Astuti. (2014). **Readiness of Indonesian Companies for ASEAN Economic Community (AEC) - Preliminary Findings from Automotive and Garment Industry.**Department of Information Systems InstitutTeknologiSepuluhNopember Surabaya, East Java 60111, Indonesia.
- Makinde, Taiwo. (2005). **Problems of Policy Implementation in Developing Nations : The Nigerian Experience.**Department of Public Administration.ObafemiAwolowo University.Ile-Ife. Nigeria.
- Mckechine, Jean L. (1966). **Webter's New Twentieth Century Dictionary of the English Language.** New York : The Delain Publishing Company Inc.

Mckechine, Noak. (1966). **Webster's Dictionary**. New York : The world Publishing Center Cleveland

O'Toole Jr., Laurence J. (2000). **Research on Policy Implementation: Assessment and Prospects**.University of Georgia.

Radulovich, Lori Petrill. (2008). **An Empirical Examination of Factors Affecting Examination of the Internationalization of rofessional service SMEs : The Case of India**. Doctor of business administration Cleveland state university.

Sabatier, Paul and Daniel Mazmanian. (1980). **The Implementation of Public Policy: A Framework of Analysis**.Policy Studies Journal Contents.Special issue.

_____. (1980). "The Implementation of Public Policy: A Framework of analysis".**Policy Studies Journal Contents 6(4)**. pp. 541-553.

Simon, Herbert A. (1947). **Administration Behavior**.New York: The Macmillan Company.

Skinner, Burrhus Frederic. (1965). **Educational Psychology**. New York : Prentice Hall Inc.

Staak, Anthony P. **Strategies for Promoting Technology Development and Technology Transfer at South African Technikons**.Degree of Master of Science in Technology and Policy.

Van Meter, Donald S. and Carl E. Van Hom. (1975). **The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework**.Administration & Society.Vol 6.